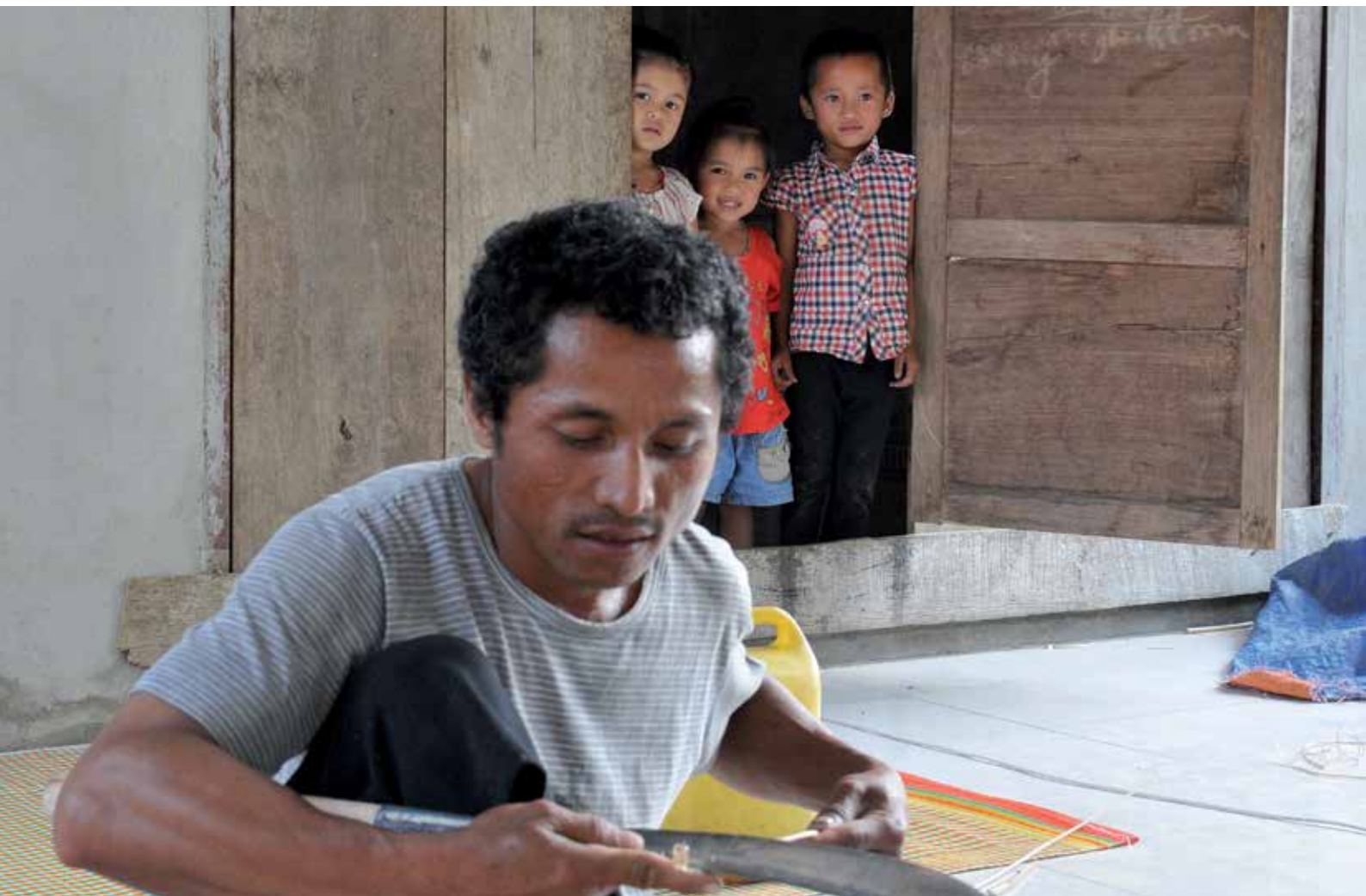

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Onze vraag aan u

In zes arme dorpen in Huong Hoa is MCNV gestart met het verbeteren van de levensomstandigheden van tienermeiden. Door de meisjes niet alleen te adviseren over seksuele gezondheid, maar ook te stimuleren hun school af te maken, een opleiding te volgen en werk te vinden, kunnen we blijvend iets verbeteren aan hun leven. Steun ons en samen helpen we 1500 meisjes én hun families op weg naar een toekomst zonder armoede. Uw bijdrage is méér dan welkom.

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Help tienermeiden

op eigen benen staan

In dit nummer onder meer:

In gesprek met Ngoc Lan

Zomeractie 'Dromen worden daden'

Unieke fotokaarten, bestel snel!

Column Tom Fluitsma

Oproep: vertel ons uw verhaal

Ngoc Lan werkte 20 jaar bij MCNV

“We denken nu anders over mensen met een handicap”

Zodra we elkaar zien in de lobby van het hotel in Dong Ha, spreidt Nguyen Ngoc Lan haar armen en loopt ze lachend op me af. Een hartelijk en uitnodigend gebaar dat, zo zeggen alle MCNV-collega's, kenmerkend is voor Ngoc Lan. Zij is arts, werkte bijna 20 jaar als projectmanager bij MCNV in Quang Tri en nam eind 2018 afscheid van de organisatie. Onder het genot van een koel glas vruchtensap vraag ik haar terug te kijken op de vele projecten waar ze aan meewerkte. Ziet zij verbeteringen in het leven van de mensen die ze namens MCNV heeft begeleid?

Ik zie zeker verbeteringen in het leven van gehandicapten, vergeleken met vroeger”, zegt Ngoc Lan. “Toen ik in 1999 bij MCNV begon bezochten we een arme familie met vier gehandicapte kinderen. Probeer je dat eens voor te stellen, vier ernstig zieke kinderen in één gezin die op geen enkele manier hulp of ondersteuning kregen. De onmacht van die ouders om iets aan de situatie te verbeteren. Nadat de WHO (World Health Organisation) een richtlijn over inclusie van gehandicapten had uitgegeven, bedacht MCNV samen met partners een uitgebreide aanpak van de problemen waar gehandicapte mensen tegenaan lopen. Daar zijn goede resultaten uit voortgekomen.

De gehandicapten werden vroeger niet voor vol aangezien maar toen ze wat steviger in hun schoenen stonden en ook gingen werken, kregen ze respect van de mensen om hen heen.

“Trouwen als je een handicap hebt, was vroeger ondenkbaar”

Hun leven bewoog zich voor het eerst in een spiraal naar boven in plaats van naar beneden. Mensen met een handicap die gaan trouwen bijvoorbeeld, zoiets was vroeger ondenkbaar in Vietnam. De meeste gehandicapten kunnen zich nu fysiek beter ontwikkelen doordat ze op steeds jongere leeftijd gebruik kunnen maken van begeleiding en fysiotherapie. Ze hebben meer zelfvertrouwen en kunnen beter meepraten, dat leren ze in de gehandicaptenorganisatie. Maar dat komt allemaal niet uit de lucht vallen. Het kost heel veel tijd, we zijn al 20 jaar bezig met het verbeteren van de levensomstandigheden van gehandicapten. En we konden dat alleen voor elkaar krijgen samen met waardevolle partners en donateurs. Het motto van de gehandicaptenorganisatie is: we learn, adapt and change. Wij leren, passen ons aan en veranderen, dat geldt ook voor MCNV.

Tien jaar na de start van het werken met gehandicapten was er al veel meer ondersteuning beschikbaar voor mensen met een lichamelijke handicap. Maar er was nog helemaal niets voor mensen met bijvoorbeeld epilepsie of schizofrenie. Zij kregen een standaarddosis medicijnen voorgeschreven en verder gebeurde er niets. De medische staf was er niet voor opgeleid om deze mensen te helpen bij hun dagelijkse activiteiten of iets te verbeteren aan hun leven. Door subsidies vanuit het TEA-programma (Transition in the East Alliance) kon MCNV vanaf 2011 ook een aantal Mental Health projecten uitvoeren. De veranderingen die we daar zagen waren niet zo zeer groot in aantal, maar wel essentieel in het leven van deze mensen. De familieleden leerden meer over de ziekte van hun dierbare en over hoe ze er beter mee kunnen omgaan.

We trinden ook de medische begeleiders om de medicijnen beter op de patiënt en de ziekte af te stemmen. Veel vooruitgang dus, die relatief weinig kost, daar mag MCNV ook trots op zijn."

Steun voor schoolproject

Ngoc Lan: "Er wacht nog een belangrijk project op hulp van MCNV. Twee jaar geleden kwam uit een onderzoek naar voren dat leerlingen op middelbare scholen veel last hebben van depressies, gedragsstoornissen en stress. Ruim twintig procent van de 12- tot 20-jarigen

ervaart hierdoor problemen. De opkomst van sociale media in Vietnam speelt een rol, jongeren ervaren de druk om altijd maar geweldige prestaties te leveren en populair

begeleiden naar professionele hulpverleners. Daarvoor heeft MCNV in de pilot een schoolingsplan gemaakt, maar dat ligt nu te wachten op uitvoering want er is helaas geen geld

"Ik ben trots op wat MCNV bereikt heeft en ik geloof dat er nog veel te bereiken is, samen met partners en donateurs."

te zijn. Leraren zien deze problemen wel, maar weten niet hoe ze hun leerlingen hierbij kunnen ondersteunen en als het ernstig is,

beschikbaar. Ik hoop dat er in de nabije toekomst nog ergens geld voor dit project te vinden is." ◀

Waarom steunt u de mensen in Vietnam en Laos?

Veel donateurs dragen MCNV al vele jaren een warm hart toe en voelen zich zeer betrokken bij de projecten in Vietnam en Laos. De redenen daarvoor zijn persoonlijk en zullen voor iedereen anders zijn. Voor dit magazine zijn we op zoek naar donateurs die hun verhaal willen delen met anderen.

Oproep: deel uw verhaal!

Wilt u anderen laten weten waarom u MCNV steunt? Schrijf uw verhaal in maximaal 500 woorden en mail het naar redactie@mcnv.nl of per brief aan MCNV redactie, Weteringschans 32, 1017 SH Amsterdam. Voordat uw verhaal in dit magazine wordt geplaatst, neemt de redactie contact met u op.

Dromen worden daden

Help tienermeisjes in Huong

Tienermeisjes komen bij elkaar in het gemeenschapshuis

Gezond blijven, school afmaken, werk vinden. Als je 15 jaar bent en opgroeit in een afgelegen, arm dorp in Centraal Vietnam lijken sommige basisvoorwaarden voor een 'normaal' leven heel ver weg. MCVN begeleidt in Huong Hoa een project waarbij we verder kijken dan alleen de gezondheid van tienermeisjes. We proberen de meiden te stimuleren hun school af te maken en helpen ze ook op weg met een baan zodat ze beter in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Zo'n brede aanpak van de uitdagingen werkt goed, hebben we geleerd in Dien Bien, waar we eerder met groepen tieners werkten.

Ik praat met een groepje tienermeiden in het dorpshuis van Cu Bai Village in het Huong Hoa district. Ze giechelen verlegen, geen van hen spreekt Engels. Op het eerste gezicht kunnen deze vrolijke meiden ook uit de stad komen met hun sportkleding en zelfgemaakte armbandjes. Maar het contrast met de stad kan nauwelijks groter zijn. Het dorp bestaat uit een paar eenvoudige houten huizen, we zien wat rondscharrelende varkens en kippen. Behalve badmintonnen en volleyballen op een dor veldje, is hier helemaal niets te doen. Naar een wat groter dorp is het uren rijden over een deels onverharde weg. Er gaat hier geen bus en deze jongeren hebben geen geld voor een brommer, de meesten lopen uren per dag heen en weer naar school.

In hun vrije tijd helpen de meiden hun ouders met het huishouden en met onkruid wieden op het land. Hier wordt alleen wat rijst verbouwd voor eigen consumptie, er groeit niet veel anders op de droge, rotsachtige bodem. Op mijn vraag wat hun droombaan is, komt maar weinig antwoord. Sommigen willen kapster worden of in de nabijgelegen fabriek werken, maar al komt het eind van hun

Hoa op eigen benen te staan

schoolopleiding in zicht, ze hebben eigenlijk geen idee. Ze houden veel van zingen, muziek en sporten maar daar kun je niet van leven.

We lopen met Ho Thi Chan (15 jaar) mee naar haar huis, ze woont bij haar grootouders. Haar moeder leeft 10 km verderop, haar vader overleed toen ze klein was. De familie heeft alleen wat boomschors als inkomstenbron, dat wordt verkocht aan een

*“Een leuke baan,
dat willen wij ook”*

lijmfabriek. Zij helpt haar opa met het huis houden en ze wil later in de fabriek werken, een overheidsbaantje. Privacy, een groot goed voor tienermeisjes wereldwijd, is er in dit huis totaal niet, de familie deelt één grote open woonruimte. Chan heeft zelf alleen wat kleren en een oud mobieltje. Een keer per week is er een uurtje wifi bij het dorps huis en dan doet haar mobieltje het ook, lacht ze verlegen.

Bij deze etnische stammen, de Bru-Van Kieu en Paco, begeleidt MCNV een project waarbij 1500 meisjes van 12 tot 19 jaar leren op eigen benen te staan. We leren ze niet alleen

Chan en haar opa

over seksuele gezondheid, dit project gaat veel verder. De meiden worden gestimuleerd om naar school te gaan, om een vak te leren en als hun opleiding afgerond is, proberen we extra kansen op werk te creëren (zie Koffie & Bamboe).

Plannen maken voor later

“Een aanpak op meerdere fronten werkt beter in deze arme dorpen”, zegt MCNV’s Nguyen Dinh Dai, die het project begeleidt. “We richten ons vooral op de meiden, omdat zij een belangrijke rol spelen bij het verwerven van inkomen voor hun families. We proberen samen de neerwaartse spiraal te doorbreken: ze leven in armoede, met grote kans op tienerzwangerschappen en kindhuwelijken waardoor de meisjes hun school niet kunnen afmaken, werkloos worden en daardoor extreem arm blijven. Om dit te doorbreken geven we de tieners uiteraard voorlichting over seksuele zaken en stimuleren we school en opleiding. Daarnaast creëren we echte banen en stimuleren we nieuwe beroepsopleidingen. In de dorpen geven we bovendien aan iedereen, dus ook aan de ouders, voorlichting over kinderbescherming en huwelijkswetten. MCNV heeft in de provincie Quang Tri, waarin ook Huong Hoa ligt, jarenlang ervaring opgedaan met livelihood-projecten waarbij we verder keken dan alleen gezondheidsthema’s. Door ook de ergste armoede aan te pakken, hebben mensen meer kans om blijvend iets aan hun leven te verbeteren”, legt Dai uit. ◀

Onze vraag aan u

In Huong Hoa is MCNV gestart met het verbeteren van de levensomstandigheden van 1500 tienermeiden in de zes armste dorpen. Door de meisjes niet alleen te adviseren over seksuele gezondheid, maar ook te stimuleren hun school af te maken, een beroepsopleiding te volgen en werk te vinden, kunnen we blijvend iets verbeteren aan hun leven. Er is in totaal € 44.000 nodig om de meiden de komende jaren te begeleiden naar opleiding en werk. Als u deze zomer samen € 20.000 euro bijeenbrengt kunnen we dit jaar al flinke stappen zetten! Niet alleen de meisjes, maar ook hun families profiteren van de structurele verbeteringen, die we alleen samen met u kunnen bereiken.

Heel hartelijk dank voor uw (extra) bijdrage!

Koffie & Bamboe

Twee kleinschalige initiatieven leverden direct al werk -dus extra inkomen- op in de armste dorpen in Huong Hoa. Een groep meisjes leerde Engels en alles over koffie zetten, waarna ze in Hoi An aan het werk gingen bij een koffieketen van een Nederlandse ondernemer. Goed betaald en leuk werk, maar een paar meisjes kregen heimwee, iets om rekening mee te houden bij de volgende selectie van deelnemers. In een ander dorp stimuleren we het maken van bamboe producten -bamboe groeit er tegen de klippen op- zoals drinkkietjes en lampen voor de Zweedse markt. We zoeken verder naar nieuwe markten voor duurzame bamboe producten, zodat meer dorpelingen aan de slag kunnen. En we hebben nog een idee: jongeren opleiden tot imker. Rondom de dorpen groeien acacia’s en bijenhoning van de acaciabloesem levert op de markt een goede prijs op. Initiatieven als deze, waarbij we zoveel mogelijk gebruik maken van natuurlijke hulpbronnen in de omgeving van de dorpen, helpen de mensen om structureel uit de armoede te komen.

van Tom column

Tom Fluitsma is donateur van MCNV en sinds 1999 actief vrijwilliger, als redactielid van MCNV Magazine en reis leider van donateursreizen. Hij was al vaak in Vietnam, met en zonder donateurs. Dit jaar schrijft hij voor elk nummer van het magazine over een bijzondere herinnering aan een van de keren dat hij daar was. Deze keer maakt hij een uitstapje naar Cuba.

Vietnamese rijst in Cuba

Wat doet een oude Vietnamese rijstzak in Cuba? 'Vietnamese White Rice' staat er op. Er zat 50 kilo rijst in van de oogst van 2018, waarvan maximaal 5 procent gebroken was. Nu wordt de zak gebruikt om sloopresten af te voeren tijdens de renovatie van het Teatro Tomás Terry in Cienfuegos in Cuba. Vanwege die renovatie is dat mooie oude theater gesloten. Dat is jammer, want op mijn verlanglijstje van de Cubareis, die ik in februari maakte, stond een voorstelling in dat theater. Dat zit er dus niet in, maar gelukkig is een bezichtiging - tegen gereduceerd tarief - wel mogelijk. En zo stuiten we, dwalend tussen de steigers, de rommel en het stof op die rijstzak uit Vietnam.

Wat doet die rijstzak daar, 15.000 km van huis? Mijn nieuwsgierigheid brengt mij op het world wide web bij *Nhân Dân* (Het Volk), de digitale krant van de Communistische Partij van Vietnam. In een bericht van 22 juni 2018 lees ik dat Vietnam in dat jaar 5.000 ton rijst heeft geschonken aan Cuba. En dat was niet de eerste keer, want een beetje verder zoekend kom ik meerdere berichten tegen over rijst voor Cuba. Die 5000 kilo rijst zullen zeer welkom zijn geweest. In Cuba is er schaarste aan veel zaken, waaronder voedingsmiddelen. Die schaarste is voor een belangrijk deel het gevolg van het economische embargo van de VS tegen de Cuba. Met op- en neergaande bewegingen (denk bijvoorbeeld aan Obama en Trump) leidt dit embargo al sinds begin jaren 60 tot stagnatie in de ontwikkeling van Cuba.

Hé, embargo van de VS, dat klinkt bekend. Vietnam had na het einde van de oorlog in 1975, te maken met een handelsembargo van de VS, gevolgd door bijna de gehele Westerse wereld. Dit embargo bemoeilijkte het herstel en de wederopbouw van Vietnam en raakte, net als nu in Cuba, vooral het dagelijkse leven van de bevolking. Pas na de opheffing van het embargo in 1994 ontstond ruimte voor (economische) ontwikkeling.

Eindeloze rijstvelden zagen wij tijdens de donateursreizen. Het meest in de Mekongdelta, ook elders in het land. En eindeloze rijen werkers, die ploegen, planten, oogsten. Die soms twee keer, in het zuiden ook wel drie keer oogsten per jaar. Een domein van economische ontwikkeling waarmee Vietnam in de top tien van rijst producerende en in de top drie van rijst exporterende landen staat. Dan kun je wel 5000 kilo missen voor een oude vriend. Want dat zijn Vietnam en Cuba: oude vrienden. Dat was al zo tijdens de Vietnamoorlog, toen Cuba niet alleen diplomatieke, maar ook materiële steun gaf aan Vietnam. En dat is nog steeds zo, nu Vietnam wat terug doet voor die bewezen diensten. En zo kwam die rijstzak in dat theater in Cuba terecht, waar hij een tweede leven leidt als vuilniszak voor sloopafval. ◀

Donateursreis 2020!

Volgend jaar, in 2020 dus, organiseren we graag weer een donateursreis. Tijdens deze groepsreis bezoekt u een aantal MCNV-projecten in Vietnam, gecombineerd met enkele mooie toeristische bestemmingen. We onderzoeken nog of het mogelijk is om tijdens de reis ook een uitstapje te maken naar een van de projecten in buurland Laos. Het wordt hoe dan ook weer een bijzondere reis en om tijdig met alle voorbereidingen te kunnen starten, vragen we donateurs om nu al hun interesse in deelname aan de reis in 2020 kenbaar te maken.

'Ik raad elke donateur aan een keer mee te gaan met de donateursreis van MCNV. De projecten, de mensen en het land hebben op mij een onvergetelijke indruk gemaakt.' (reisdeelnemer 2018)

Gaat u volgend jaar mee?

Heeft u belangstelling, laat ons dat weten. U krijgt dan later dit jaar informatie over het programma, de datum van vertrek en de precieze kosten. Pas dan beslist u over deelname. Mail aan reis@mcnv.nl

Vraag van donateur

In december berichtte Amnesty International dat de Vietnamese politie een jaarlijkse bijeenkomst van non-gouvernementele organisaties (NGO's) in Hanoi had beëindigd.

De autoriteiten voeren daarmee de onderdrukking van maatschappelijke organisaties nog verder op, zo schrijft Amnesty op haar site. Wat betekent dit nu voor het werk van MCNV, vroeg een betrokken MCNV-donateur.

MCNV is in Vietnam geen lokale, maar een internationale organisatie (hierna: INGO) en we houden ons als organisatie afzijdig van gevoelige onderwerpen als mensenrechten of persvrijheid. Door ons alleen bezig te houden met duurzame ontwikkeling en gezondheid mogen we ons werk blijven doen in Vietnam. Door de jaren heen hebben de MCNV-medewerkers in Vietnam geleerd hoe ze de (lokale) overheden het beste kunnen benaderen. Door vooraf zoveel mogelijk samenwerking te zoeken, lukt het om onze projecten zonder ingrijpen van de autoriteiten uit te voeren.

Amnesty International

Wij vroegen aan Truong Son, campagne-medewerker Vietnam voor Amnesty International, hoe het in het algemeen gesteld is met de veiligheid van maatschappelijke organisaties in Vietnam. Truong Son: "Ons bericht ging over de grootste jaarlijkse bijeenkomst van maatschappelijke organisaties en NGO's in Hanoi, waar ze de belangrijkste kwesties in het land bespreken. De Vietnamese regering heeft dit maatschappelijke middenveld nooit erkend,

sterker nog, zij beschouwen het als een bedreiging voor hun macht, daarom hebben zij de bijeenkomst beëindigd. Een andere reden was dat er gesproken zou worden over de kwaliteit van de openbare dienstverlening in Vietnam. Dit is een gevoelige kwestie in Vietnam, omdat de regering bang is dat mensen hen zullen bekritisieren vanwege de slechte kwaliteit van de huidige openbare dienstverlening. In Vietnam worden de rechten op vrijheid van vereniging en vergadering vaak door de staat geschonden. Organisaties die niet erkend worden door de overheid zijn kwetsbaarder dan de geregistreerde, maar zelfs die zijn soms nog onderworpen aan beperkingen op de vrijheid van vereniging. Het hangt er erg van af welke kwesties in de vergadering aan de orde komen en wie het heeft georganiseerd. Vorig jaar werd de bijeenkomst georganiseerd met de hulp van Oxfam en andere internationale organisaties, maar ook dat werd door de regering stilgelegd. Het

maakt het Ministerie van Openbare Veiligheid echt niet uit of het evenement door INGO's wordt georganiseerd of niet, ze zullen toch ingrijpen."

Zijn INGO's op enigerlei wijze beperkt in hun werk in Vietnam?

"Zeker, INGO's die in Vietnam werken, moeten zich beperken tot wat ze mogen doen. De Vietnamese overheid ondersteunt normaliter organisaties waarvan de agenda gericht is op milieubescherming, humanitaire en duurzame ontwikkeling. Maar ze zullen organisaties die werken aan mensenrechten, persvrijheid of anticorruptie niet toestaan om in het land te werken," aldus Truong Son van Amnesty International. ◀

Lees het volledige bericht van Amnesty International op <https://www.amnesty.nl/actueel/vietnam-politie-valt-bijeenkomst-ngos-binnen>

Etalage

Zoekt u een exclusief of origineel cadeautje? Bestel snel!

Nieuw: Fotowenskaarten

Fotokaarten met nieuwe foto's uit Vietnam en Laos, gemaakt door Roland Dettmeijer en Frans Glissenaar.

Sfeervolle beelden, passend bij diverse gelegenheden.

Set van 5 verschillende dubbele fotokaarten met envelop: € 8,-

Set van 10 verschillende dubbele fotokaarten met envelop: € 15,-

Prijzen inclusief verzendkosten.

Bestellen kan door overmaking van het bedrag op NL07 INGB 0001 7064 15 t.n.v. MCNV, o.v.v. fotokaarten en aantal.

U ontvangt de bestelling binnen twee weken na overmaking van het betreffende bedrag. De opbrengst komt ten goede aan onze projecten.

een Vietnamese keuken

‘Er waren eens...drie Vietnamese broers’

Zo begint het kookboek Hanoi*Saigon. Het is een culinaire familiegeschiedenis, opgeschreven door de broers Mido, Jean-Phi en Hando die in Parijs het authentiek Vietnamese restaurant Paris-Hanoi runnen. Hun kookstijl is geïnspireerd op beide culturen: gerechten ‘net als thuis’ in Vietnam, kleurrijk en vooral overvloedig, maar met een Frans gevoel voor finesse. Wij kozen uit de 120 recepten een variant op een echte klassieker, de Vietnamese loempia. Veel succes!

*Hanoi*Saigon, auteur: Hando Youssouf, ISBN 9789023013822*

Vulling. Week de vermicelli 10 minuten en de shiitakes 15 minuten samen in een kom warm water. Spoel de vermicelli af, laat uitlekken en knip in stukjes. Schil en was de wortels, de ui en de taro. Snijd ze in grove stukken. Meng deze met de uitgelekte Chinese vermicelli en de paddenstoelen. Was de tofoe en snijd deze in stukjes. Meng in een grote kom het vermicellimengsel, de tofoe, de eieren, de taugé, de gehakte bieslook, de nuoc mam, de oestersaus, de suiker en de peper.

Leg een schone, vochtige theedoek neer. Verwarm 1 liter water met 4 eetlepels karamelsaus 5 minuten op laag vuur. Het water moet warm genoeg blijven om de rijstvellen zacht te laten worden. Dompel de rijstvellen een paar seconden in het warme water - dan krijgen de loempia's straks een mooie goudgele kleur- en leg ze naast elkaar op de theedoek. Maak de loempia's steviger door

dwars over het midden van elk rijstvel een half in karamelwater geweekt rijstvel te leggen. Gebruik bij voorkeur driehoekige rijstvellen; die vouwen het makkelijkst. Afhankelijk van de grootte van de rijstvellen worden de rolletjes 6-10 cm lang.

Vouwen. Schep 1 eetlepel vulling (worstje' van ongeveer 7 cm) langs de langste zijde van het rijstvel op ongeveer 0,5 cm van de onderrand. Vouw de twee zijkanten van het rijstvel naar binnen en rol de onderrand een stukje strak. Rol vervolgens door tot de bovenrand van het rijstvel.

Bakken. Verhit zonnebloemolie in een wok of frituurpan. Als de olie bruist als je de loempia erin dompelt, is de temperatuur goed. Bak de loempia's 6-9 minuten. Laat ze op keukenpapier uitlekken. Bak in dezelfde olie de volgende ronde van loempia's in 5-7 minuten goudbruin en zo verder. Serveer de loempia's onmiddellijk, nu ze nog warm en knapperig zijn.

CHA GIÒ CHAY
LOEMPIA'S MET GROENTEN
Vorbereidingstijd 30 minuten,
baktijd: 15 minuten
Voor 6 personen (18 loempia's)

OOSTERSE INGREDIËNTEN
200 g Chinese vermicelli
50 g gedroogde shiitakes
4 eetlepels nuoc mam
200 g tofoe
1 eetlepel oestersaus
27 driehoekige rijstvellen
1 taro

VERSE INGREDIËNTEN
250 g taugé
1 grote ui
2 wortels
bosje bieslook
1 krop groene sla
1 bosje verse munt

OVERIGE INGREDIËNTEN
2 eieren
2 theelepels peper
1 theelepel suiker
4 eetlepels karamelsaus
zonnebloemolie

Kijk voor ons privacybeleid op onze website www.mcnv.org

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:

Naam.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Email.....

Bedrag E.....per maand kwartaal half jaar jaar

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het leest verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NLI6 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis,

Eindredactie

Saskia Stevens

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

